

ترجمه صحیح را انتخاب کنید

جزء ۱

۱- وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ بقره/۱۳۷

- (الف) و اگر سرپیچی کنند، از حق جدا شده‌اند. ●
 (ج) و اگر از شما پیروی نمایند، از حق جدا شده‌اند. ○
 (ب) و اگر مخالفت کنید، از آنها جدا خواهید شد. ○
 (د) و اگر از آنها پیروی نمائید، از حق جدا خواهید شد. ○

۲- فَبَاءٌ وَيَعَضُّ عَلَى عَظْبٍ بقره/۹۰

- (الف) از این رو به خشمی بر خشم دیگر گرفتار شدند. ●
 (ج) از این رو به خاطر خشونتشان (خداوند) بر آنها خشم گرفت. ○
 (ب) از این رو خشمی بر خشمشان افزوده خواهد شد. ○
 (د) پس بخاطر خشمشان خشم (خدا) را بر خود خریدند. ○

۳- إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ بقره/۶۹

- (الف) گاوی است به رنگ زرد تیره که از دیدنش تعجب می‌نمایند. ○
 (ب) گاوی باشد زرد یکدست که رنگ آن، بینندگان را مسرور سازد. ●
 (ج) گاوی است به رنگ زرد پُرنرنگ که مردم از دیدنش خوشحال می‌شوند. ○
 (د) گوساله‌ای است به رنگ زرد که بینندگان، آن را نوعی بیماری می‌پندارند. ○

۴- وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ بقره/۹۳

- (الف) و بر اثر کفرشان دل‌هایشان بی‌طاقت و بی‌صبر است. ○
 (ج) و بر اثر کفر قلبی‌شان به گوساله‌پرستی روی آوردند. ○
 (ب) و بر اثر علاقه قلبی که به گوساله داشتند به کفر مایل شدند. ○
 (د) و دل‌های آن‌ها، بر اثر کفرشان، بامحبت گوساله آمیخته شد. ●

جزء ۲

۵- وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ بقره/۱۸۴

- (الف) و بر کسانی که روزه بر آنها طاقت فرساست، لازم است کفاره بدهند : مسکینی را اطعام نمایند. ●
 (ب) و بر کسانی که روزه برایشان سخت است، کفاره لازم است و همچنین مسکینی را غذا دهند. ○
 (ج) و کفاره بر کسانی که روزه نمی‌گیرند واجب است و آن اطعام درماندگان است. ○
 (د) و کفاره بر کسانی که برایشان سخت است روزه بگیرند، واجب است. ○

۶- وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ بقره/۱۹۶

- (الف) و سرهای خود را نتراشید، تا قربانی به محلش برسد. ●
 (ب) و سرهای خود را نتراشید، تا به قربانگاه قربانیان برسید. ○
 (ج) و سرهای خود را نتراشند مگر اینکه قربانی را به قربانگاه ببرند. ○
 (د) و سرها را نتراشید، تا قربانی را به محلش برسانید. ○

۷- فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ بقره/۱۸۴

- (الف) و هرکس به سوی کار خیر بازگردد خودش خیر خواهد دید. ○
 (ج) و هرکس به خوبی کاری را انجام دهد برایش بهتر است. ○
 (ب) و هرکس از کار خیر روی گردان نشود برایش بهتر است. ○
 (د) و کسی که کار خیری انجام دهد، برای او بهتر است. ●

۸- وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ بقره/۲۳۷

- (الف) و گذشت و نیکوکاری را در میان خود فراموش نکنید. ●
 (ج) و گذشت و بزرگواری را میان خودشان فراموش نمی‌کنند. ○
 (ب) و برتری و بزرگی عده‌ای دیگر از شما را بر خود فراموش نکنید. ○
 (د) و ثروت و برخورداری‌تان را از دنیا هرگز فراموش نکنید. ○

جزء ۳

۹- لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا بقره/ ۲۶۴

- (الف) آن‌ها بر انجام هیچ کاری قادر و توانا نیستند. ○
 (ب) و آن‌ها قادر نیستند هیچ چیز را برای خود بدست آورند. ○
 (ج) آن‌ها از کاری که انجام داده‌اند چیزی به دست نمی‌آورند. ●
 (د) و آن‌ها قادر نیستند از آنچه بدست آورند بهره‌ای ببرند. ○

۱۰- وَلَا يَأْتِ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا بقره/ ۲۸۲

- (الف) و شهود را نباید هنگامی که برای شهادت می‌خواهند حاضر شوند، منع کنید. ○
 (ب) و شهود نباید هنگامی که برای شهادت دعوت می‌شوند تعلل نمایند و دیر حاضر شوند. ○
 (ج) و شهود نباید هنگامی که برای شهادت دعوت می‌شوند مورد اذیت و تهدید قرار گیرند. ○
 (د) و شهود نباید به هنگامی که آن‌ها را (برای شهادت) دعوت می‌کنند خودداری نمایند. ●

۱۱- قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ لَّيْسَ لَهُمْ شُرَكَاءُ لِيُضِلُّوا وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ آل عمران/ ۱۲

- (الف) به آن‌ها که کافر شدند بگو: بزودی مغلوب خواهید شد؛ (و سپس در رستاخیز) به سوی جهنم محشور خواهید شد. ●
 (ب) و به آن‌ها که کافر شدند بگو: اگرچه به زودی پیروزی موقتی به دست می‌آورد ولی (در قیامت) به جهنم خواهید رفت. ○
 (ج) بگو آن‌ها که کافر شدند به زودی شکست خواهند خورد و (در قیامت) به سوی جهنم رانده می‌شوند. ○
 (د) بگو ای کسانی که کفر می‌ورزید به زودی شکست‌تان خواهیم داد و (خداوند در قیامت) به سوی جهنم محشورتان می‌کند. ○

۱۲- أَأَقْرَبُتُمْ وَأَخَذْتُمُ عَلٰیٰ ذٰلِكُمْ اِصْرِي آل عمران/ ۸۱

- (الف) آیا به این موضوع اعتراف نمی‌نمائید و عهد مرا انکار می‌کنید؟ ○
 (ب) آیا باز هم به این موضوع اقرار دارید و بر آن اصرار می‌ورزید؟ ○
 (ج) آیا باز هم به این موضوع ایراد میگیرید و اصرار مرا نمی‌پذیرید؟ ○
 (د) آیا به این موضوع اقرار دارید و عهد مرا پذیرفتید؟ ●

جزء ۴

۱۳- لَا يَأْتِيَنَّكُمْ خَبَالًا آل عمران/ ۱۱۸

- (الف) آنها از هرگونه فساد در باره شما کوتاهی نمی‌کنند. ●
 (ب) شما در کارشان از هیچ خیری کوتاهی نمی‌کنید. ○
 (ج) آنها در مورد شما همواره در حال ناراحتی هستند. ○
 (د) شما از سوی آنها همواره در حال سختی و رنج هستید. ○

۱۴- تَحْسُونَهُمْ بِاٰذِنِهٖ آل عمران/ ۱۵۲

- (الف) به فرمان او، آنها را می‌کشتید. ●
 (ب) به فرمان او، آنها را به عقب می‌راندید. ○
 (ج) به فرمان او، آنها را تعقیب می‌نمودید. ○
 (د) به اذن او، آنها را اسیر می‌نمودید. ○

۱۵- سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهٖ يَوْمَ الْقِيَامَةِ آل عمران/ ۱۸۰

- (الف) به زودی در روز قیامت در مورد آنچه نسبت به آن بخل می‌ورزیدند سخت مورد سؤال قرار می‌گیرند ○
 (ب) به زودی در روز قیامت بخاطر بخل‌شان به دست و گردن‌شان غل و زنجیر خواهد بود. ○
 (ج) به زودی در روز قیامت آنچه را نسبت به آن بخل ورزیدند، همانند طوقی به گردن‌شان می‌افکنند. ●
 (د) به زودی در روز قیامت زشتی کارشان و بخلی را که می‌ورزیدند با تمام وجود درک خواهند نمود. ○

۱۶- لَا يَعْزُبُكَ تَقَلُّبُ الدِّينِ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ آل عمران/ ۱۹۶

- (الف) رفت و آمد (پیروزمندانه) کافران در شهرها، تو را نفریبد. ●
 (ب) مکر و حيله کافران تو را در سرزمینت نفریبد. ○
 (ج) رفت و آمد (پیروزمندانه) کافران در برابر تو آن‌ها را دچار غرور نکند. ○
 (د) مکر و حيله کافران در شهرها تو را نترساند ○

جزء ۵

۱۷- إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ نساء / ۵۸

- (الف) خداوند شما را به انجام نیکویی و خوبی پند می‌دهد. ○ (ب) خوبی تنها آن چیزی است که خداوند شما را به آن دستور داده است. ○
(ج) خداوند اندرزهای خوبی به شما می‌دهد. ● (د) به درستی که خداوند به خوبی‌ها پند و اندرز می‌دهد. ○

۱۸- وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ نساء / ۸۳

- (الف) و هنگامی که خبری از پیروزی یا شکست به آن‌ها برسد (بدون تحقیق) آن را شایع می‌سازند. ●
(ب) و چون خبری به آن‌ها برسد چه از آن بترسند و یا از آن خوشحال شوند آن را منکر می‌شوند. ○
(ج) و هنگامی که خبر پیروزی یا شکست به آنها رسید از انتشار آن می‌هراسند. ○
(د) و هنگامی که خبر پیروزی شما به آن‌ها برسد از انتشار آن واهمه دارند و منتشرش نمی‌کنند. ○

۱۹- وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ نساء / ۱۰۷

- (الف) و با کسانی که به خود خیانت نموده‌اند مجادله ننما. ○ (ب) و با کسی مجادله ننما، مگر کسانی که به خود خیانت نموده‌اند. ○
(ج) و با کسانی که خیانت پیشه‌اند جدال نکن. ○ (د) و از آن‌ها که به خود خیانت کردند، دفاع مکن. ●

۲۰- فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا نساء / ۱۳۵

- (الف) از هوی و هوس پیروی نکنید که از حق منحرف خواهید شد. ● (ب) از هوی و هوس‌تان پیروی نکنید تا از عادلان به شمار آیید. ○
(ج) از هوی و هوس پیروی نکنید تا عدالت را کنار بگذارید. ○ (د) از هوی و هوس پیروی نکنید تا به عدالت بازگردید. ○

جزء ۶

۲۱- يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ نساء / ۱۵۳

- (الف) اهل کتاب از تو می‌خواهند کتابی از آسمان (یکجا) بر آن‌ها نازل کنی. ●
(ب) اهل کتاب از تو می‌خواهند که خداوند، کتاب را (قرآن را) یکجا برایشان نازل کند. ○
(ج) اهل کتاب می‌خواهند که از آسمان (خداوند) به یک باره کتابی نازل نماید. ○
(د) اهل کتاب می‌خواهند کتاب (به یک باره) از آسمان بر تو نازل شود ○

۲۲- يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا نساء / ۱۷۶

- (الف) خداوند (احکام خود را) برای شما بیان می‌کند تا گمراه نشوید. ●
(ب) خداوند (احکام را) برایتان به خوبی بیان می‌کند هر چند عده‌ای گمراه هستند. ○
(ج) خداوند راه گمراهان را (از راه) شما مشخص نموده است. ○
(د) خداوند همه (احکام) را توضیح می‌دهد تا گمراهی را بشناسید. ○

۲۳- إِنْ أَرِيدُ أَنْ نَبَأَ بَأْسِي وَإِنَّمَا فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ ائده / ۲۹

- (الف) من می‌خواهم تو با گناه من و خودت (از این عمل) بازگردی (و بار هر دو گناه را به دوش کشی) و از دوزخیان گردی. ●
(ب) می‌خواهی هم گناه مرا به گردن گیری و هم گناه خود را تا از دوزخیان باشیم؟ ○
(ج) من می‌خواهم هم خود را و هم تو را از گناه باز دارم تا از دوزخیان و اهل جهنم نباشیم. ○
(د) من می‌خواهم گناه خودم و خودت را به تو بازگردانم تا از دزخیان باشی ○

۲۴- لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ مانده / ۴۸

- (الف) از میان همگان شما را برگزیدیم و راه و روش روشنی برایتان قرار دادیم. ○
(ب) برای شما در میان هر آئینی راهنما و رهبری (آشنا به احکام خدا) قرار دادیم. ○
(ج) برای هر امتی در مورد شما نشانه‌ها و آثاری (برای شناخت) قرار دادیم. ○
(د) ما برای هر کدام از شما، آئین و طریقه روشنی قرار دادیم. ●

جزء ۷

۲۵- لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا مائدة/ ۸۲

- (الف) بطور مسلم، دشمن ترین مردم نسبت به یهودیان و اهل شرک مؤمنان هستند. ○
 (ب) بطور مسلم، دشمنی شما با یهودیان هم اندازه با دشمنی تان با مشرکان است. ○
 (ج) حتماً دشمنی مردم با مشرکان را بیشتر از دشمنی اهل یهود با مشرکان خواهی یافت. ○
 (د) بطور مسلم، دشمن ترین مردم نسبت به مؤمنان را، یهود و مشرکان خواهی یافت. ●

۲۶- يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ انعام/ ۳

- (الف) پنهان و آشکار شما را می داند؛ و آنچه (انجام می دهید و) به دست می آورید باخبر است. ●
 (ب) او در پنهان و آشکار همه اعمال و رفتار شما را می داند و می داند (عدهای از شما) تنها به دنبال کسب مال دنیا هستید. ○
 (ج) در پنهان و آشکار خداوند را بر اعمال و رفتار خود عالم و آگاه بدانید و او می داند به دنبال بدست آوردن چه هستید. ○
 (د) پنهان و آشکار را می داند و از آنچه (به دست می آورید و به دنبالش هستید) آگاهی و اطلاع کامل دارد. ○

۲۷- وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ انعام/ ۳۴

- (الف) و هیچ تغییری در سخنان خداوند نیست. ○
 (ب) و هیچ سخنی همتا و جایگزین سخن خداوند نیست. ○
 (ج) و هیچ چیز نمی تواند سنن خدا را تغییر دهد. ●
 (د) و هیچ کس را نمی یابی که سنن خداوند را تغییر دهد. ○

۲۸- فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ انعام/ ۷۸

- (الف) پس هنگامی که بامدادان خورشید در حال طلوع بود گفت خدای من پروردگارا (از همه جهانیان) تو برتر هستی. ○
 (ب) پس هنگامی که دید خورشید کاملاً در وسط (آسمان) است گفت این پروردگار من است؟ آیا او از همه برتر است؟ ○
 (ج) و هنگامی که خورشید را دید که (سینه افق را) می شکافت، گفت: «این خدای من است؟ این (که از همه) بزرگتر است». ●
 (د) و هنگامی که خورشید را دید (که در افق) در حال غروب است گفت «این به دستور خدای بزرگ و بلندمرتبه من است». ○

جزء ۸

۲۹- وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا انعام/ ۱۱۵

- (الف) و کلام پروردگارت را با صدق و عدل به پایان برسان. ○
 (ب) و کلام پروردگار تو، با صدق و عدل، به حد تمام رسید. ●
 (ج) و نهایت و تمام سخن پروردگار، رعایت صدق و عدالت است. ○
 (د) و با صدق و عدل است که کلام خداوند به اتمام خواهد رسید. ○

۳۰- وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ انعام/ ۱۴۶

- (الف) و بر کسانی که هدایت شده اند جانداران (دارای پنجه و) ناخن دار را حرام کردیم. ○
 (ب) و بر کسانی که راه هدایت را می طلبند تمام حیوانات ناخن دار (دارای سم های بزرگ) را حرام کردیم. ○
 (ج) و بر یهودیان هر حیوان ناخن دار (حیواناتی که سم یکپارچه دارند) را حرام کردیم. ●
 (د) و بر یهودیان هر حیوان دارای خوی وحشی را حرام و ممنوع کرده ایم. ○

۳۱- وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا انعام/ ۱۶۴

- (الف) و هیچ کس به دنبال کسب اعمال بد و زشت نیست مگر اینکه مجبور باشد. ○
 (ب) و انجام اعمال بد و زشت بر همه انسان ها ممنوع است. ○
 (ج) و هیچ کس عمل (زشت و بدی) جز به خواسته خودش انجام نمی دهد. ○
 (د) و هیچ کس عمل (بدی) جز به زیان خویش انجام نمی دهد. ●

۳۲- وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ اعراف/ ۴۳

- (الف) و آنچه در دل‌ها از کینه و حسد دارند برمی‌کنیم. ●
 (ب) و هر آنچه در دل‌هایشان از دوستی دنیا باشد بیرون می‌کنیم. ○
 (ج) و از دل‌هایشان هر آنچه بدی و پلیدی است دور می‌کنیم. ○
 (د) و از دل‌هایشان، هر آنچه که اغراق می‌کردند را برمی‌داریم. ○

جزء ۹

۳۳- قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَحْنَا اللَّهُ مِنْهَا اعراف/ ۸۹

- (الف) به خدا دروغ می‌بندند و به قوم و قبیله خویش باز خواهند گشت پس از آن که خداوند آن‌ها را نجات داده است. ○
 (ب) به خدا دروغ می‌بندند که می‌گویند خداوند ما را به آیین گذشته‌مان بازگرداند در حالی که خداوند آن‌ها را نجات داده بود. ○
 (ج) اگر به آیین قبلی خود بازگردند با آنکه خداوند آن‌ها را از آن نجات داده است قطعاً دروغ بزرگی به خدا بسته‌اند. ○
 (د) اگر ما به آیین شما بازگردیم، بعد از آنکه خدا ما را از آن نجات بخشیده به خدا دروغ بسته‌ایم. ●

۳۴- وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ اعراف/ ۱۷۱

- (الف) و هنگامی که کوه را همچون سایبانی بر فراز آنها بلند کردیم. ●
 (ب) و اگر کوه را بر سر آنها بلند کنیم، باز گمان کنند آن سایه ای (از ابرهای آسمان) است. ○
 (ج) و زمانی را که کوه همچون سایه ای سنگین، بالای سر آنها قرار گرفت. ○
 (د) و آنگاه که کوه را در زمین مستقر نمودیم، گویی عذاب را بر سر آنها فرود آوردیم. ○

۳۵- وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا لَهُمْ خُورٌ اعراف/ ۱۴۸

- (الف) گروهی از قوم موسی (ع) پس از او، گوساله ای را با زیورهای خود ساختند که بانگ می‌کرد. ○
 (ب) قوم موسی (ع) پس از او زیورهای خود را برگرفتند و مجسمه گوساله ای را - که بانگ می‌کرد - خدای خود خواندند. ○
 (ج) قوم موسی (ع) پس از او، از زیورهای خود گوساله ای ساختند با جسد بی جانی که صدای گوساله داشت. ●
 (د) قوم موسی (ع) از زیورهای خود مجسمه ای به شکل گوساله ساختند و آن را به خدایی گرفتند. ○

۳۶- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ انفال/ ۱۵

- (الف) اهل ایمان کسانی هستند که هنگام مواجهه با لشکر ستیزه جوی کفار پشت به آن‌ها نمی‌کنند (و فرار نمی‌نمایند). ○
 (ب) ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با انبوه کافران در میدان نبرد رو به رو شوید به آن‌ها پشت نکنید (و فرار ننمایید). ●
 (ج) ای کسانی که ایمان دارید در زمان روبرو شدن با لشکر مجهز دشمنان تان فرار نکنید (و به آن‌ها پشت ننمایید). ○
 (د) ای کسانی که ایمان آورده‌اید در زمان روبرو شدن با لشکر انبوه دشمنان تان از ترس فرار نکنید. ○

جزء ۱۰

۳۷- إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَوْلَاءِ دِينُهُمْ انفال/ ۱۹

- (الف) و هنگامی که منافقان و آن‌ها که در دل‌هایشان بیماری است می‌گفتند: این گروه (مسلمانان) را دینشان مغرور ساخته است. ●
 (ب) و آن زمان که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان مرض است دین‌شان باعث غرورشان شد. ○
 (ج) و آن هنگام که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری است می‌گفتند این‌ها را (مؤمنان را) دین‌شان گمراه کرده است. ○
 (د) و آن وقت که اهل نفاق یعنی همان‌هایی که در دل‌هایشان مرض است عنوان می‌کردند دین‌شان مغرورشان کرده است. ○

۳۸- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ انفال/ ۶۴

- (الف) ای پیامبر، خداوند برای تو و برای کسانی که ایمان آورده‌اند برای پشتیبانی کافی است. ○
 (ب) ای پیامبر، خداوند و مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند برای حمایت تو کافی است. ●
 (ج) ای پیامبر، خداوند برای یاری تو و حمایت از مؤمنین و آن‌هایی که از تو پیروی می‌کنند، کافی است. ○
 (د) ای پیامبر، خداوند برای یاری تو مؤمنان را موظف کرده‌است که تنها از تو پیروی نمایند. ○

آزمون مرحله سوم سیزدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حافظان قرآن کریم «جمعه ۱۴/۱۰/۱۳۹۷»

۳۹- هَذَا مَا كُنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذَوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ / توبه / ۳۵

- (الف) این همان چیزی است که برای خودشان خوب می‌پنداشتند پس بچشید آنچه را برای خود خوب می‌دانستید. ○
(ب) این همان چیزی است که برای خود اندوختید (و گنجینه ساختید) پس بچشید چیزی را که برای خود می‌اندوختید. ●
(ج) این همان سرنوشتی است که برای خود رقم زدید پس ببینید عاقبت آنچه برای خود پسندیدید چیست؟ ○
(د) این همان چیزی است که برای شما می‌خواستند (حال که خود گرفتار شده‌اند) بچشند آنچه را برای شما می‌پسندیدند. ○

۴۰- وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ / توبه / ۵۶

- (الف) به خدا سوگند می‌خورند که با شما نیستند بلکه خود را از شما جدا و منفک می‌دانند. ○
(ب) به خدا سوگند که می‌خواهند از شما به حساب آیند اما هرگز اینگونه نیست چون از شما می‌ترسند. ○
(ج) برای شما به خدا سوگند می‌خورند که همراهی‌تان خواهند نمود اما اینگونه نیست بلکه خود را از شما جدا خواهند کرد. ○
(د) آن‌ها به خدا سوگند می‌خورند که از شما هستند، در حالی که از شما نیستند ولی آن‌ها گروهی هستند که می‌ترسند. ●

جزء ۱۱

۴۱- يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ / توبه / ۹۴

- (الف) هنگامی که به سوی آن‌ها بازگردید از شما عذرخواهی می‌کنند. ●
(ب) هنگامی که به سوی آن‌ها بازگردید از آن‌ها عذرخواهی نمایید. ○
(ج) هنگامی که به سوی آن‌ها باز می‌گردند برایشان بهانه می‌آورند. ○
(د) و آن زمان که به سوی شما بازگردند از شما عذرخواهی می‌کنند. ○

۴۲- وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَيْتَبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ / توبه / ۱۲۰

- (الف) و سخن و گفته ناروایی از دشمن نمی‌شنوید مگر این که در برابرش پاداش خواهید گرفت. ○
(ب) و هیچ ضربه و آسیبی به دشمن نمی‌رسانند مگر این که در برابرش عمل صالحی برایشان نوشته می‌شود. ○
(ج) و هیچ ضربه و آسیبی به دشمن نمی‌رسد مگر آن که (در چشم آن‌ها) همچون عمل صالحی است که انجام داده‌اند. ○
(د) و ضربه‌ای از دشمن نمی‌خورند، مگر این که بخاطر آن عمل صالحی برای آن‌ها نوشته می‌شود. ●

۴۳- لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ / یونس / ۲۶

- (الف) به کسانی که کار نیک انجام می‌دهند نیکی و خوبی بیشتری نما. ○
(ب) کسانی که کاری نیکی انجام می‌دهند (همواره) باید بیشتر از آن را انجام دهند. ○
(ج) کسانی که نیکی کردند، پاداش نیک و افزون بر آن دارند. ●
(د) کسانی که کار نیک و خوب انجام می‌دهند (در مقابل) بهتر از کارشان انتظار دارند. ○

۴۴- هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ / یونس / ۳۰

- (الف) در آنجا، هر کس عملی را که قبلاً انجام داده است، می‌آزماید. ●
(ب) در آنجا هر کس نسبت به عمل (بدی) که انجام داده است، تاسف می‌خورد. ○
(ج) در آن زمان هر کس بر آنچه از پیش فرستاده امید بسته است. ○
(د) در آن روز هر کس با عملی که قبلاً انجام داده است، آورده شود. ○

جزء ۱۲

۴۵- وَلَئِنْ أَدَقْنَا لِلْإِنْسَانِ مِنَّا رَحْمَةً لَّئِنَّ نَزَعْنَا مِنْهُ إِنهٗ لَيُؤْسٌ كَفُورٌ ﴿٤٥﴾ / هود

- (الف) و از جانب خود به انسان رحمتی چشاندیم و بعد از مدتی او آن را از بین برد و دچار نومیدی و سپاسی شد. ○
(ب) و انسان از جانب خود، خویشتر را شایسته نعمت می‌داند ما هم به همین علت آن را از او گرفتیم و دچار نومیدی‌اش ساختیم. ○
(ج) و اگر از جانب خویش نعمتی به انسان بچشانیم، سپس آن را از او بگیریم، بسیار نومید ناسپاس خواهد بود. ●
(د) و اگر از جانب خویش انسانی را به نعمت رسانیم هرگز آن را از او نمی‌گیریم تا مگر دچار نومیدی و ناسپاسی شود. ○

۴۶- وَأَنْشِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هود/ ۶۰

- الف) آنان در این دنیا و در روز قیامت به دنبال بدنامی (و شومی) رفتند. ○
 ب) آنان در این دنیا و روز قیامت، لعنت (و نام ننگینی) به دنبال دارند. ●
 ج) آنان در روز قیامت دچار لعنت خواهند شد چون در دنیا دنبال آن بودند. ○
 د) سرانجام در قیامت هم همچون این دنیا گرفتار دوری از رحمت خواهید شد. ○

۴۷-... مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ هود/ ۱۰۰

- الف) از آنها (بعضی) برپا هستند و بعضی نابود شده است. ●
 ب) برخی از آنها بر قدرت خود تکیه دارند و بعضی نیز رو به ضعف گذاشته‌اند. ○
 ج) آنها آبادند و برخی دیگر در حال ویرانی هستند. ○
 د) بعضی از آنها برپایند گرچه آسیب (فراوان) دیده‌اند. ○

۴۸- أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ يوسف/ ۹

- الف) یوسف را بکشید یا او را در سرزمین دوردستی گم کنید شاید پدر شما او را از یادش ببرد. ○
 ب) یوسف را می‌خواستند که بکشند اما او را در جایی رها و گم کردند شاید پدرشان به آن‌ها توجه نماید. ○
 ج) تصمیم داشتند که یوسف را بکشند اما در نهایت تصمیم گرفتند او در جایی رها نمایند شاید پدرشان او را فراموش کند. ○
 د) یوسف را بکشید؛ یا او را به سرزمین دوردستی بیفکنید تا توجه پدر فقط به شما باشد. ●

جزء ۱۳

۴۹- كَذَلِكَ كَدْنَا لِيُوسُفَ يوسف/ ۷۳

- الف) اینگونه راه چاره را به یوسف یاد دادیم. ●
 ب) اینگونه یوسف را به اشتباه انداختیم. ○
 ج) اینگونه یوسف را منصرف کردیم. ○
 د) اینگونه راه فرار را به یوسف آموختیم. ○

۵۰- قَالُوا تَاللَّهِ تَقْتُلُوا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَصًا يوسف/ ۸۵

- الف) گفتند: به خدا تو آنقدر یاد یوسف می‌کنی تا در آستانه مرگ قرار گیری. ●
 ب) گفتند: به خدا آنقدر یاد یوسف را تکرار می‌کنی تا به بیماری (سخت) مبتلا گردد. ○
 ج) گفتند: به خدا آنقدر بدنبال یوسف خواهیم گشت تا تو را از غم و غصه برهانیم. ○
 د) گفتند: به خدا آنقدر یوسف را یاد می‌کنی تا در فراقش مجنون شوی. ○

۵۱- وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ رعد/ ۷۷

- الف) کافران همواره میگویند چرا از سوی خداوند تنها بر او آیات (و معجزات) نازل می‌گردد. ○
 ب) کسانی که کافر شدند می‌گویند: چرا آیه (و معجزه)‌ای از پروردگارش بر او نازل نشده است؟! ●
 ج) به اهل کفر می‌گوید چرا آیه و معجزه‌ای از سوی خداوند بر شما نازل نمی‌شود (اگر راست می‌گویید؟!) ○
 د) کسانی که کافر شدند را می‌گویند: اگر راست می‌گویی آیه (و نشانه‌ای) از پروردگارت برای ما بیاور! ○

۵۲- يَنْجَرِعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ ابراهيم(ع)/ ۷۷

- الف) جرعه جرعه آن را بنوشید و هرگز قادر نخواهید بود تا به یک باره آن را بنوشید. ○
 ب) جرعه جرعه به آن‌ها می‌نوشاند و آن‌ها نمی‌توانند به یک‌باره تمامی آن را سر بکشند. ○
 ج) به زحمت جرعه جرعه آن را سر می‌کشد؛ و هرگز حاضر نیست به میل خود آن بیاشامد. ●
 د) اگرچه دوست دارند جرعه جرعه آن را بنوشند اما به یک باره همه آن را می‌نوشند. ○

جزء ۱۴

۵۳- وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿حجر﴾

- (الف) و ما هیچ ملک و ملتی را هلاک نکردیم مگر آن که زمانش برایشان روشن و مشخص بود. ○
 (ب) هیچ شهری هلاک نشد مگر آنکه برای آن اجلی معین کردیم (که آن زمان را نمی توانستند تغییر دهند). ○
 (ج) هیچ قریه ای را هلاک نکردیم مگر آن که کتابی را بر آن ها نازل کردیم که مطالبش بر آن ها معلوم و روشن بود. ○
 (د) ما اهل هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم مگر این که اجل معین (و زمان تغییرناپذیری) داشتند. ●

۵۴- إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿نحل﴾

- (الف) معبود شما خدای یگانه است؛ اما کسانی که به آخرت ایمان نمی آورند دل هایشان (حق را) انکار می کند و مستکبرند. ●
 (ب) معبودشان خدای یگانه است ولی کسانی که منکر آخرت هستند در دل هایشان تکبر و غرور موج می زند. ○
 (ج) خدای شما خدایی است یگانه و یکتا، ولی اگر کسی ایمان به آخرت نداشته باشد دلش آن را منکر است و تکبر و غرور می ورزد. ○
 (د) معبود شما، معبودی یگانه و یکتاست، اما آن ها همواره دل هایشان در انکار است تا به تکبر و غرور خود ادامه دهند. ○

۵۵- وَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا ﴿نحل﴾ ۵۲

- (الف) و آنچه در آسمان ها و زمین مستقر است همه از آن توست و دین خود را برای تو خالص گردانیده ایم. ○
 (ب) و آنچه در آسمان ها و زمین است از آن اوست؛ و دین خالص همواره از آن او می باشد. ●
 (ج) و برای اهل آسمانها و زمین تنها یک دین استوار را نازل و واجب نموده است. ○
 (د) در واقع مالک آنچه در آسمان ها و زمین است اوست؛ پس دین خود را برای او خالص گردانید. ○

۵۶- وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ﴿نحل﴾ ۱۰۳

- (الف) و نیک می دانند که این قرآن بر تو که بشری هستی نازل می شود و آن را فرا می گیری. ○
 (ب) بدان که آن ها می گویند این قرآن را بشری به او می آموزد و القاء می کند. ○
 (ج) و ما می دانیم که آن ها سخنانی را می گویند که خود از دیگران فرا گرفته اند. ○
 (د) ما می دانیم که آن ها می گویند این آیات را انسانی به او تعلیم می دهد. ●

جزء ۱۵

۵۷- وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿اسراء﴾ ۸

- (الف) و کافران را در جهنم در آتشی سخت سوزان قرار می دهیم. ○
 (ب) و کافران در جهنم در سختی و تنگنا قرار دارند. ○
 (ج) و دوزخ برای کافران مایه حسرت و تأسف است. ○
 (د) و جهنم را برای کافران زندان سختی قرار دادیم. ●

۵۸- سُبْحَانَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿اسراء﴾ ۱۳

- (الف) او را پاک تر و منزّه تر از آنچه (کافران) می گویند تسبیح می گویند تا به مقامات عالی برسند. ○
 (ب) او منزّه و پاک است از آنچه آن ها از روی غرور و تکبر بر زبان می آورند. ○
 (ج) او پاک و برتر است از آنچه آن ها می گویند، بسیار برتر و منزّه تر. ●
 (د) خدای پاک و منزّه را تسبیح گوی تا از آنچه (کافران) می گویند برتر و بالاترش بدانی. ○

۵۹- وَلِيَتَّبِعُوا مَا عَلَّمُوا تَتَّبِيرًا ﴿اسراء﴾ ۷

- (الف) و هر چه را که برتر باشد یکسره نابود کنند. ○
 (ب) و هر چه را (از بتها) که بالا برده شده یکسره نابود سازند. ○
 (ج) و هر که را برتری یافته یکسره نابود سازند. ○
 (د) و هر چه را دست یافتند یکسره نابود کنند. ●

۶۰- وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ ﴿اسراء﴾ ۱۵

- (الف) و گامها و نیت های آنها را بسوی خود جلب کن. ○
 (ب) و لشکریان سواره و پیاده ات را بر آنها گسیل دار. ●
 (ج) و گروه لشکریانت را، سواره و پیاده همراه آنها بفرست. ○
 (د) و گروهت را با خیل اسبان و سواران همراه کن. ○

جزء ۱۶

۶۱- وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي كَهْف/ ﴿۸۳﴾

- (الف) و من آن (کارها) را خودسرانه انجام ندادم. ●
 (ج) و من به دنبال انجام کارهای خود نیستم. ○
 (ب) و من میلی برای انجام دستورات تو ندارم. ○
 (د) و هرگز انجام کارهایم را به میل خودم نمیدانم. ○

۶۲- سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا مَرْيَم/ ﴿۵۷﴾

- (الف) از پروردگارت برایم آمرزش بخواه زیرا او نسبت به تو سخت مهربان و بخشنده است. ○
 (ب) من به زودی از پروردگارت تقاضای عفو می‌کنم چرا که او همواره نسبت به من مهربان بوده است. ●
 (ج) از پروردگارت برای خود طلب عفو و آمرزش کن زیرا او نسبت به همگان آمرزنده و بخشنده است. ○
 (د) من به زودی از پروردگارت برایت آمرزش می‌طلبم زیرا او همیشه مرا گرامی داشته است. ○

۶۳- أَكَادًا أَحْفِيهَا لِتُجْرِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى طه/ ﴿۱۵﴾

- (الف) می‌خواهم آن را پنهان دارم تا هرکس خود به پاداش عمل خود دست یابد. ○
 (ب) می‌خواهم آن را پنهان کنم تا هرکس در برابر سعی و کوشش خود جزا داده شود. ●
 (ج) آن را پنهان داشته است تا هرکس در برابر عمل خود جزا ببیند. ○
 (د) آن از همه پنهان و مخفی است تا زمانی که به یکباره همه خود را در برابر آن ببینند. ○

۶۴- حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا كَهْف/ ﴿۶۱﴾

- (الف) تا وقتی که میان آن دو کوه را (هم سطح) برابر ساخت، گفت: (در کوره‌ها) بدمید. ●
 (ب) چون میان آن دو دره انباشته شد، گفت: آتش بیاورید. ○
 (ج) چون میان آن دو گروه قرار گرفت، گفت: حرکت کنید. ○
 (د) تا آن‌گاه که میان آن دو شهر قرار گرفتند، گفت: حمله کنید. ○

جزء ۱۷

۶۵- أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ انبياء/ ﴿۱۱﴾

- (الف) روز حساب مردم را نزدیک کردیم ولی آنان همچنان به غفلت روی‌گردانند. ○
 (ب) مردم به وقت حسابرسی خود نزدیک شده‌اند در حالی که عده‌ای از شما از آن غافلید. ○
 (ج) حساب مردم به آنان نزدیک شده، در حالی که در غفلتند و روی‌گردانند. ●
 (د) مردم به روز قیامت بسیار نزدیک شده‌اند، در حالی که غفلت آن‌ها را فرا گرفته است. ○

۶۶- وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا انبياء/ ﴿۵۷﴾

- (الف) و ما ترازوهای عدل را در روز قیامت برپا می‌کنیم پس به هیچ کس کمترین ستمی نمی‌شود. ●
 (ب) ترازوی عدل برای سنجش اعمال در قیامت برپا خواهد شد و کسی به کسی دیگر نمی‌تواند ظلم کند. ○
 (ج) روز قیامت ترازوها و میزان عدالت را برپا می‌کنیم و به هیچ کس از مردم ظلم نخواهیم کرد. ○
 (د) و ما ترازوهای داد و عدل را در روز قیامت برپا می‌نماییم و به هیچ کس کمترین ظلمی نخواهیم کرد. ○

۶۷- وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ حج/ ﴿۱۸﴾

- (الف) و هرکس را خدا خوار کند، هرگز گرامی‌اش ندارد. ○
 (ب) و هرکس را خدا خوار کند، کسی او را گرامی نخواهد داشت. ●
 (ج) و هرکس (بنده‌ای از بندگان) خدا را خوار کند هیچ خوشی نخواهد دید. ○
 (د) و هرکس (دستورات) خدا را کوچک شمارد، هرگز گرامی نخواهد بود. ○

۶۸- وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾ حج

- (الف) و با ستمکاران در اختلاف بزرگی قرار دارید. ○
 (ب) و با ستمکاران به اختلاف و عداوت بزرگ برخیزید. ○
 (ج) و ظالمان به عداوت شدید و دور از حق با شما برخوانند خاست. ○
 (د) و ظالمان در عداوت شدید دور از حق قرار گرفته‌اند. ●

جزء ۱۸

۶۹- وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۷۱﴾ مؤمنون

- (الف) اوست که همگان را در روی زمین پدید آورد و همه نزد او گردآورده می‌شوند. ○
 (ب) و او کسی است که زمین را برای شما پدید آورد و همگان به سوی او محشور می‌شوید. ○
 (ج) او کسی است که آن‌ها را پدید آورد و همگان در روز قیامت به سوی او محشور می‌شوند. ○
 (د) او کسی است که شما را در زمین آفرید و به سوی او محشور می‌شوید. ●

۷۰- قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْأَلُونَ مِنْكُمْ لِيُؤَدُّوا ﴿۳۳﴾ نور

- (الف) خداوند کسانی از شما را که پشت سر دیگران پنهان می‌شوند و یکی پس از دیگری فرار می‌کنند، می‌داند. ●
 (ب) خداوند می‌داند چه کسانی خود را از شما پنهان می‌دارند و یکی پس از دیگری از شما فرار می‌کنند. ○
 (ج) خداوند می‌داند شما از چه کسانی پناه می‌خواهید و سپس یکی پس از دیگری در پناه آن‌ها از دستورات، فرار می‌کنید. ○
 (د) خدا می‌داند که پشت سر چه کسانی خود را پناه می‌دهید و سپس یکی پس از دیگری آن‌ها شما را از خود فراری می‌دهند. ○

۷۱- لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿۱۴﴾ فرقان

- (الف) امروز یک بار دعا می‌کنید و مرگ می‌خواهید، اما آن روز بسیار آرزوی مرگ خواهید کرد. ○
 (ب) امروز یک بار واویلا نگوئید، بلکه بسیار واویلا بگوئید. ●
 (ج) امروز برای خود مرگ را نمی‌خواهند، اما آن روز بسیار آرزوی مرگ خواهند کرد. ○
 (د) امروز برای آن‌ها مرگ آرزو نکن چون (در قیامت) خود بسیار آرزوی مرگ می‌کنند. ○

۷۲- وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿۵۱﴾ فرقان

- (الف) و بعضی از شما را وسیله امتحان بعضی دیگر قرار دادیم آیا صبر و شکیبایی می‌کنید؟ ●
 (ب) و بعضی از شما را برای خودتان مایه سختی و گرفتاری قرار دادیم تا شاید شما را از صابران بیابیم. ○
 (ج) و بعضی از شما برای آن‌ها مایه سختی و گرفتاری هستید آیا انتظار دارید که آن‌ها بر این صبر نمایند؟ ○
 (د) و بعضی از آن‌ها را وسیله امتحان بعضی دیگر قرار داد که آیا صبر و شکیبا خواهند کرد؟ ○

جزء ۱۹

۷۳- قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۲۲﴾ شعراء

- (الف) عرض کرد: پروردگارا، می‌ترسم که به من دروغ بگویند. ○
 (ب) گفت: ای خدای من، می‌ترسم تو را تکذیب کنند. ○
 (ج) گفت: ای خدای من، می‌ترسم همراه آن دروغگویان باشم. ○
 (د) عرض کرد: پروردگارا، از آن بیم دارم که مرا تکذیب کنند. ●

۷۴- قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۵۰﴾ شعراء

- (الف) گفتند: مهم نیست (هر کاری از دست ساخته است بکن) ما به سوی پروردگارمان بازمی‌گردیم. ●
 (ب) گفتند: ترسی نداریم (هر کاری که خواستید انجام بدهید) ما تنها امیدمان را به خدایمان بسته‌ایم. ○
 (ج) گفتند: چاره‌ای نداریم (جز آنکه آن را بپذیریم چون) ما به سوی پروردگار باز خواهیم گشت. ○
 (د) گفتند: چاره‌ای نداریم (جز آنکه پذیرای آن باشید چون) همه به سوی پروردگار باز خواهیم گشت. ○

۷۵- وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۱﴾ شعراء

- (الف) و مؤمنین هرگز من را طرد نخواهند کرد. ○
 (ب) و من هرگز شما مؤمنین را از خود ناامید نخواهم کرد. ○
 (ج) و من هرگز مؤمنان را طرد نخواهم کرد. ●
 (د) و او هرگز ما مؤمنین را از خودش دور و ناامید نخواهد کرد. ○

۷۶- قَالَ إِنَّهُ صَرَخَ مُرَدًّا مِنْ قَوَارِيرٍ نمل/ ۴۴

- (الف) گفت این کوهی از سنگ‌های سخت است. ○
 (ب) گفت: این قصری است از بلور صاف. ●
 (ج) گفت این پلی است ساخته شده از شیشه شفاف. ○
 (د) گفت این کاخی است که بسیار زینت داده شده ○

جزء ۲۰

۷۷- إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ نمل/ ۸۱

- (الف) اگر به سخن تو گوش فرا دهند حتماً به آیات ما ایمان خواهند آورد و برابر حق تسلیم خواهند شد. ○
 (ب) و کسی شنوا نیست مگر آن که به آیات خداوند ایمان آورده و در برابر حق تسلیم مطلق باشد. ○
 (ج) و هرگز به سخن تو گوش فرا نمی‌دهند تا (در نتیجه آن) به آیات خداوند ایمان بیاورند و از مسلمانان باشند. ○
 (د) تو فقط می‌توانی سخن خود را به گوش کسانی برسانی که آماده پذیرش ایمان به آیات ما هستند و در برابر حق تسلیم اند. ●

۷۸- قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ قصص/ ۷۸

- (الف) به موسی گفت تو از افراد قوی و نیرومند هستی. ○
 (ب) موسی به او گفت که حتماً از افراد بسیار نیرومند و توانا هستی. ○
 (ج) موسی به او گفت: تو آشکارا انسان (ماجراجو و) گمراهی هستی. ●
 (د) به موسی گفت: تو آشکارا از انسان‌های گمراه حمایت می‌کنی. ○

۷۹- وَلَقَدْ وَصَلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ قصص/ ۵۱

- (الف) و همواره با آنان سخن می‌گفت شاید از متذکران شوند. ○
 (ب) ما آیات قرآن را یکی پس از دیگری برای آنان آوردیم، شاید متذکر شوند. ●
 (ج) و ما سخن را برای آن‌ها به تحقق رساندیم، شاید متذکر شوند. ○
 (د) ما آیات خود را پیایی بر تو نازل کردیم تا شاید آن‌ها (با شنیدن آن) متذکر شوند. ○

۸۰- أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ عنكبوت/ ۴

- (الف) آیا کسانی که اعمال بد انجام می‌دهند گمان کردند به قدرت ما چیره خواهند شد؟! چه بد داوری می‌کنند. ●
 (ب) آیا کسانی که اعمال بد انجام می‌دهند گمان دارند که از ما قدرت بیشتری دارند؟! این بدترین داوری شان است. ○
 (ج) و آیا گمان کرده‌اند که کسانی که به گناه مشغول هستند از قدرت ما رهایی خواهند داشت؟! این گمان اشتباهی است! ○
 (د) و آیا گمان کرده‌اند که با انجام گناهان و نافرمانی ما بر ما برتری یافته‌اند؟! چه بد قضاوت و اندیشه‌ای دارند! ○

جزء ۲۱

۸۱- وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ عنكبوت/ ۴۷

- (الف) و آیات ما را جز کافران انکار نمی‌کنند. ●
 (ب) و آیات ما را جز کافران به استهزاء نمی‌گیرند. ○
 (ج) و آیات خدا را برای همه، جز کافران نمایان سازد. ○
 (د) و آیات و نشانه‌ها، کافران را باز نمی‌دارد. ○

۸۲- وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ روم/ ۴۲

- (الف) آن روز که قیامت برپا می‌شود، مجرمان در نومیدی و غم و اندوه فرو می‌روند. ●
 (ب) در روز قیامت کسانی که گناهکارند در ترس و وحشت فراوان خواهند بود. ○
 (ج) روز برپا شدن قیامت را مجرمان و کافران باور نخواهند داشت. ○
 (د) در روز برپا شدن قیامت مجرمان و گناهکاران در بهت و حیرتند. ○

۸۳- كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ روم/ ۵۹

- (الف) اکنون قلوب کسانی که نمی‌دانند مَهْر زده شده است. ○
 (ب) اینگونه بر قلوب آن‌ها مَهْر زده شده است تا هرگز چیزی فرا نگیرند. ○
 (ج) آن‌ها چیزی نمی‌دانند گویا بر قلوب آن‌ها خداوند مَهْر نهاده است. ○
 (د) اینگونه خداوند بر دل‌های آنان که آگاهی ندارند، مَهْر می‌نهد. ●

۸۴- وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا احزاب/ ۳۵

- (الف) و خداوند کسانی را که کافر شدند نپذیرفت، و آن‌ها چون چیزی بدست نیاوردند خشمگین شدند. ○
 (ب) و آن‌هایی که به خاطر کفر و نپذیرفتن خداوند کافر شدند هرگز به خیر و خوبی نمی‌رسند. ○
 (ج) و خدا کافران را با دلی پر از خشم بازگرداند بی‌آنکه نتیجه‌ای از کار خود گرفته باشند. ●
 (د) و آن‌هایی را که به خدا کافر شدند و بخاطر آن که چیزی بدست نیاورده‌اند پر از خشم هستند، هرگز نپذیر. ○

جزء ۲۲

۸۵- وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً احزاب/ ۳۲

- (الف) و صبح و شام او را تسبیح گوید. ●
 (ب) و همواره در اول و آخر هر کار تسبیح او گوید. ○
 (ج) و صبح و شام او را تسبیح می‌گویند. ○
 (د) و همواره او را با اخلاص و نیت پاک تسبیح گوید. ○

۸۶- وَالنَّالَةَ الْهُدَيْدَ سبأ/ ۳۰

- (الف) و آهن را برای او آفریدیم. ○
 (ب) و آهن را برای او استخراج کردیم. ○
 (ج) و آهن را برای او نرم کردیم. ●
 (د) و آهن را برای او شکل و حالت دادیم. ○

۸۷- وَإِنَّا أَوْأَيْنَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ سبأ/ ۲۴

- (الف) و ما شما را یا بر (راه) هدایت یا در ضلالت بسر می‌بریم. ○
 (ب) و ما از شما دوری می‌کنیم چون ما بر (طریق) هدایتیم و شما بر گمراهی آشکار. ○
 (ج) و آشکارا ما از شما و آن‌ها بخاطر اینکه بر راه هدایتیم و شما بر طریق گمراهی تبری می‌جوئیم. ○
 (د) و ما یا شما بر (طریق) هدایت یا در ضلالت آشکاری هستیم. ●

۸۸- وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ فاطر/ ۲۱

- (الف) و هر امتی در گذشته انذاردهنده خود را نمی‌پذیرفت. ○
 (ب) و هر امتی در گذشته انذارکننده‌ای داشته است. ●
 (ج) و هیچ امتی نیست مگر این که انذاردهنده‌ای را انکار می‌کند. ○
 (د) و هیچ امتی نبود که هلاک شود مگر انذاردهنده‌ای داشت. ○

جزء ۲۳

۸۹- وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ يس/ ۳۲

- (الف) و همه آنان (روز قیامت) نزد ما احضار می‌شوند. ●
 (ب) و همه آنان با اعمال‌شان نزد خداوند هستند و در محضر اویند. ○
 (ج) و هیچ یک از آن‌ها نیست که (به اراده خود) نزد ما حاضر شود. ○
 (د) و هیچ امتی نیست که نزد خداوند همگی یکسان باشند. ○

۹۰- يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ صافات/ ۴۵

- (الف) و گرداگرد بهشت با قدهای پر از اشراب پاک در گردش هستند. ○
 (ب) و با عمری ابدی به خوبی و خوشی در سراسر بهشت در سیاحت هستند. ○
 (ج) و با جام‌هایی پر از طلا سراسر بهشت را زینت بخشیده است. ○
 (د) و گرداگردشان قدهای لبریز از شراب طهور را می‌گردانند. ●

۹۱- فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ صافات/ ۳۱

- (الف) و با آن‌ها به جدال و گفتگو برخاست (و در پایان) مغلوب‌شان شد. ○
 (ب) و با آن‌ها قرعه افکند (و قرعه به نام او افتاد و) مغلوب شد. ●
 (ج) و آن‌ها با او به دشمنی و عناد برخاست (و در مقابل آن‌ها را) شکست داد. ○
 (د) و با آن‌ها به جدال و گفتگو پرداز تا آن‌ها را قانع کنی. ○

۹۲- وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ص/ ﴿۱۴﴾

- (الف) و او نزد ما دارای مقامی گرامی و احترامی خاص است. ○
 (ب) و برای او نزد ما مقامی ارجمند و سرانجامی نیکوست. ●
 (ج) و برای او نزد آن‌ها جایگاهی خاص در نظر گرفتیم و سرانجامش نیکو شد. ○
 (د) و برای ما نزد خود مقامی نیکو قائل بود تا (نهایت با این کار) حسن عاقبت یافت. ○

جزء ۲۴

۹۳- وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ فصلت ﴿۱۴﴾

- (الف) و اگر درخواست رهایی نمایند، هرگز رها نخواهند شد. ○
 (ب) و اگر تقاضای عفو کنند، مورد عفو قرار نمی‌گیرند. ●
 (ج) و اگر تقاضای مهلت نمایند به آنها مهلتی داده نخواهد شد. ○
 (د) و هرگز درخواست بخشش نمی‌کنند زیرا می‌دانند که بخشیده نخواهند شد. ○

۹۴- وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ غافر ﴿۵﴾

- (الف) و برای محو حق به مجادله باطل دست زدند، اما من آن‌ها را گرفتم (و سخت مجازات کردم). ●
 (ب) و برای محو باطل به حق گرویدند و من هم آن‌ها را یاری کردم (تا به پیروزی نهایی برسند). ○
 (ج) و برای محو حق به باطل گرویدند تا آن‌جا که من هم باطل را بر آنها مسلط ساختم. ○
 (د) و برای محو باطل به حق بگروید تا با این کار نابودی کامل باطل را رقم بزنم. ○

۹۵- أَرَدْنَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ فصلت ﴿۲۴﴾

- (الف) شما را هلاکت کرد و سرانجام از زیانکاران شدید. ●
 (ب) شما را غافل نمود پس از زیانکاران شدید. ○
 (ج) شما را گمراه کرد پس از ستمگران به خود شدید. ○
 (د) بدینگونه سقوط کردید و از زیانکاران شدید. ○

۹۶- إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ فصلت ﴿۸﴾

- (الف) آنان که ایمان آورده و عمل نیکو دارند، اجری به آنها خواهیم داد که هرگز منتی بر آن نباشد. ○
 (ب) آنان که ایمان آورده و نیکوکار شدند، البته پاداشی دائمی دارند. ●
 (ج) آنان که ایمان آورده‌اند، همواره عمل صالح انجام می‌دهند تا از پاداش بی‌حدّ و حصرش بهره‌مند گردند. ○
 (د) همانا کسانی که ایمان و عمل صالح را توأمان دارند، از پاداشی بی‌شمار و بی‌منت بهره‌مندند. ○

جزء ۲۵

۹۷- كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شوری ﴿۱۳﴾

- (الف) و شما مشرکان را به کار و عمل بزرگی می‌خوانید. ○
 (ب) و بر مشرکان بسیار گران است که آن‌ها را (به ایمان) بخوانی. ○
 (ج) و بر مشرکان گران است آنچه که شما آنان را به سویش دعوت می‌کنید. ●
 (د) و بر مشرکان بسیار گران آمده است که آن‌ها را (به ایمان) می‌خوانند. ○

۹۸- إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ شورا ﴿۱۸﴾

- (الف) وظیفه تو تنها ابلاغ رسالت است. ●
 (ب) و بر او (پیامبر) جز ابلاغ رسالت چیزی واجب نشده است. ○
 (ج) و جز رسالت خود کار دیگری انجام نده. ○
 (د) و تو همواره به ابلاغ رسالت خود مشغول هستی. ○

۹۹- وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا زخرف ﴿۱۵﴾

- (الف) و بندگی او را قسمت قسمت کرده‌اند. ○
 (ب) و از امور بندگی تنها جزئی را انجام می‌دهند. ○
 (ج) و آن‌ها برای او (خداوند) از میان بندگانش جزئی قرار دادند. ●
 (د) و او تنها جزئی از امور بندگی را واجب نموده است. ○

۱۰۰- أَهْمَ حَيْرًا مِّمَّ قَوْمٍ نُبِّعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَخَانُ ﴿٢٧﴾

- (الف) آیا آن‌ها بهترند یا کسانی که از قبل هم پیروی (تورا) می‌نمودند؟
 (ب) آیا برای آن‌ها بهتر نیست که همچون قوم تبع که از قبل بودند، نباشند.
 (ج) آیا آنها ادعا دارند که از قوم تبع و کسانی که پیش از آن بودند، بهتر هستند؟
 (د) آیا آنان بهترند یا قوم تبع و کسانی که پیش از آن‌ها بودند؟ ●

جزء ۲۶

۱۰۱- هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ احقاف ﴿٨﴾

- (الف) او از آنچه شما از آن بهره‌مند هستید آگاه است.
 (ج) او بهتر می‌داند که آن‌ها چه نیاتی (در دل) دارند.
 (ب) او کارهایی را که شما در آن وارد می‌شوید، بهتر می‌داند.
 (د) او بهتر می‌داند که شما از انجام چه کاری ابا دارید. ●

۱۰۲- يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغِيبِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ مُحَمَّد(ص) ﴿٥١﴾

- (الف) تو را همچون کسی که در حال احتضار هستی و می‌میری می‌بینند.
 (ب) همچون کسی که در آستانه مرگ قرار گرفته به تو نگاه می‌کنند.
 (ج) پندارشان درباره تو این است که مرگ بسیار به تو نزدیک است.
 (د) اگر به آن‌ها نظر بیفکنی، آنان را در حال مرگ و احتضار خواهی دید. ●

۱۰۳- وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَفْسِهِ مُحَمَّد(ص) ﴿٢٨﴾

- (الف) و به هر کس بخل بورزید گویی به خود بخل ورزیده‌اید.
 (ب) و هر کس نسبت به شما بخل بورزد، فقط خود را دچار بخل کرده است.
 (ج) و اگر میخواهید کسی دچار بخل شما نشود، بخل را از نفس خود دور کنید.
 (د) و هر کس بخل ورزد، نسبت به خود بخل کرده است. ●

۱۰۴- بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ حجرات ﴿١١﴾

- (الف) بسیار بد است کسی بر خود بعد از ایمان نامی شبیه نام کافران بگذارد.
 (ب) بدترین نام‌ها و شهرت‌ها بعد از ایمان آوردن، اشتها به فسق است.
 (ج) بسیار بد است که بر کسی پس از ایمان، نام کفرآمیز بگذارد.
 (د) بسیار بد است که آن‌ها نسبت به کسانی که ایمان آورده‌اند، نسبت فسق بدهند. ●

جزء ۲۷

۱۰۵- وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ذاریات ﴿٤٨﴾

- (الف) و زمین را گستردیم و چه خوب جایگاهی (برای شما) شد.
 (ج) و زمین را گستردیم و چه خوب گستراننده‌ای هستیم.
 (ب) و زمین گسترانیده شد و او چه خوب گستراننده‌ای است.
 (د) و زمین را گستراند و چه خوب و شایسته آن را گسترش داد. ●

۱۰۶- يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً طور ﴿٣٦﴾

- (الف) در آن روز آن‌ها را به زور به سوی آتش دوزخ می‌رانند.
 (ج) در آن روز دیگران را هم (مانند خود) به سوی آتش می‌خوانند.
 (ب) آن‌ها برای آن روز گویی دعای آتش و دوزخ دارند.
 (د) در آن روز آتش آن‌ها را با خشم به سوی خود فرا می‌خواند. ●

۱۰۷- وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ قمر ﴿٥٢﴾

- (الف) و هر کاری که می‌خواهند انجام بدهند، از قبل در کتابی ثبت کرده‌ایم.
 (ب) و هر کاری انجام دادند، در نامه‌های اعمال‌شان ثبت است.
 (ج) و هر کاری را که قبل از این انجام داده‌اید نیز در کتابی ثبت است.
 (د) و هر کاری که دوست داشتند در خصوص کتب آسمانی مرتکب شدند. ●

۱۰۸- وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ واقعه/ ۱۶

- (الف) و بر گناهان بزرگ اصرار می‌ورزیدند. ●
 (ب) و بر گمراهی عظیم و بزرگ خود اصرار داشتند. ○
 (ج) و بر جهالت عظیم و بزرگ خود اصرار داشتند. ○
 (د) و بر غرور و تکبر زیاد خود اصرار و پافشاری داشتند. ○

جزء ۲۸

۱۰۹- اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ مجادله/ ۱۹

- (الف) یاد خدا را از خاطر بردند و شیطان را از خود خرسند نمودند. ○
 (ب) شیطان خود را برای آن‌ها آراسته ساخت و یاد خدا برای همیشه از خاطرشان برد. ○
 (ج) شیطان بر آنان مسلط شده و یاد خدا را از خاطر آن‌ها برده. ●
 (د) شیطان را بر خود مسلط کردند و خداوند هم آن‌ها را از یادها برد. ○
- ۱۱۰- فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ صف/ ۱۴
- (الف) ما مؤمنان را در برابر دشمنان شان یاری می‌دهیم تا در نتیجه آن قدرتشان ظاهر شود. ○
 (ب) ما مؤمنان را در برابر دشمنان یاری دادیم تا در نتیجه این یاری، مؤمنان بر دشمنان خود چیره و مسلط شدند. ○
 (ج) ما کسانی را که ایمان آورده بودند در برابر دشمنان شان تأیید کردیم و سرانجام بر آنان پیروز شدند. ●
 (د) ما مؤمنان را در برابر دشمنان یاری خواهیم داد و آنها به زودی در برابر دشمنانشان پیروزی را خواهند دید. ○

۱۱۱- يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ جمعه/ ۵

- (الف) آن گروه برای آن که آیات خدا را تکذیب نمایند، مثال بدی زدند. ○
 (ب) برای آنان که آیات خداوند را تکذیب می‌نمایند، مثال بدی آورد. ○
 (ج) گروهی که آیات خدا را انکار کردند، مثال بدی دارند. ●
 (د) مثل آن‌ها به بدی کسانی است که آیات خدا را تکذیب کردند. ○
- ۱۱۲- عَرَفَ بَعْضُهُمْ ءَاعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ تحریم/ ۳
- (الف) بعضی از آن‌ها را دانست و قسمتی دیگر را ندانست. ○
 (ب) قسمتی از آن را بازگو کرد و از قسمت دیگر خودداری نمود. ●
 (ج) بعضی از آن‌ها را شناخت، اما تعدادی دیگر را نشناخت. ○
 (د) قسمتی را برای آن‌ها بگو و قسمتی دیگر را برایشان بیان نکن. ○

جزء ۲۹

۱۱۳- عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ معارج/ ۳۷

- (الف) از راست و چپ، گروه گروه ●
 (ب) از سمت راست و چپ نشسته‌اند. ○
 (ج) از سمت راست و چپ استراق سمع می‌کنند. ○
 (د) از راست و چپ فتنه‌گری می‌کنند. ○

۱۱۴- سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ قلم/ ۵۰

- (الف) آن‌ها را مورد پرسش قرار بده که آنان در تملک کدام‌شان است؟! ○
 (ب) از آن‌ها پرسید که کدام یک از آنان انجام آن را ضمانت می‌کند؟! ○
 (ج) از آنان پرس که آیا آنها انجام چنین چیزی را تضمین می‌نمایند؟! ○
 (د) از آن‌ها پرس کدام یک از آنان چنین چیزی را تضمین می‌کند؟! ●

۱۱۵- يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ حاقه/ ۱۸

- (الف) در آن روز همگی به پیشگاه خدا عرضه می‌شوید و چیزی از کارهای شما پنهان نمی‌ماند. ●
 (ب) در آن روز همگی به پیشگاه خداوند عرضه می‌شوند و چیزی از اعمال‌شان مخفی نخواهد ماند. ○
 (ج) در آن روز که همگی در پیشگاه او حاضر می‌شوید نمی‌توانید چیزی از اعمال و نیات خود را پنهان کنید. ○
 (د) در آن روز است که همگی در پیشگاه او حاضر می‌شوند و هیچ چیز دیگر از آن‌ها پنهان داشته نمی‌شود. ○

۱۱۶- إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا / مزمل/ ۱۳

- الف) نزد ما فرشتگان آتش و دوزخ حاضرند. ○
 ب) نزد ما غل و زنجیرها و (آتش) دوزخ است. ●
 ج) نزد ما گرزهایی از آتش و عذاب حاضر است. ○
 د) و برای آنها نزد ما طوق‌هایی از عذاب و آتش است. ○

جزء ۳۰

۱۱۷- وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَالًا / نباء/ ۱۴

- الف) و از کوه‌ها رودهایی پر از آب فرود آوردیم. ○
 ب) و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم. ●
 ج) و از ابرهای تیره، آب سرد و ریزان فرو فرستادیم. ○
 د) و از ابرها باران و آبی سیل‌آسا فرو فرستادیم. ○

۱۱۸- قِيلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ / عبس/ ۱۷

- الف) مرگ بر این انسان، چقدر کافر و ناسپاس است. ●
 ب) مرگ بر این انسان، بخاطر کفر و ناسپاسی‌اش. ○
 ج) انسان به خاطر کفر، به سوی هلاکت می‌رود. ○
 د) مرگ برای انسان بهتر است از کفرش. ○

۱۱۹- وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ / تکویر/ ۱۴

- الف) و او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت می‌دارد، ناآگاه نیست. ○
 ب) و او نسبت به آنچه از طریق وحی نازل کرده، بی‌تفاوت نیست. ○
 ج) و او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت داشته، بخل ندارد. ●
 د) و او نسبت به غیب (به جز از طریق وحی خداوند) آگاهی ندارد. ○

۱۲۰- تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ / مطففین/ ۱۴

- الف) در چهره‌هایشان طراوت و نشاط نعمت را می‌بینی و می‌شناسی. ●
 ب) در چهره‌هایشان طراوت و نشاط نعمت می‌بینی. ○
 ج) در چهره‌هایشان خوبی نعمت و نشاط ابدی خواهی یافت. ○
 د) به چهره‌هایشان نظر می‌افکنی، گویی در آن سرسبزی (بهشت) غرق هستند. ○

سوالات مفردات

جزء ۱

۱۲۱. «خطف» در اصل به چه معناست؟
الف) کور شدن ○ ب) ربودن ● ج) از بین بردن ○ د) ضایع شدن ○
۱۲۲. کدام گزینه درباره‌ی واژه‌ی «رَغَدًا» صحیح است؟
الف) به معنای وسعت عیش است. ● ب) این واژه به معنای روزی همراه با آرامش است. ○
ج) این واژه به معنای مطلق عیش است. ○ د) در اصل به معنای پذیرایی ویژه است. ○

جزء ۲

۱۲۳. واژه «طوع» در اصل به چه معناست؟
الف) رغبت و میل ● ب) طلب و خواهش ○ ج) بخشیدن و آمرزیدن ○ د) امید داشتن و انتظار کشیدن ○
۱۲۴. جامع معانی «بأس» کدام است؟
الف) جنگ و جهاد ○ ب) خوف و عذاب ○ ج) سختی و ناپسند ● د) فقر و تنگنا ○

جزء ۳

۱۲۵. واژه «صفوان» به چه معناست؟
الف) خاک تیره ○ ب) سنگ صاف ● ج) زمین بایر ○ د) سنگ ناهموار ○
۱۲۶. واژه «دأب» در اصل به چه معناست؟
الف) عادت و شأن ● ب) ادعا و شعار ○ ج) قدرت و توان ○ د) حکومت و سلطنت ○

جزء ۴

۱۲۷. واژه «شفا» در عبارت «وَكُنْتُ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ» به چه معناست؟ (آل عمران / ۱۰۳)
الف) درون و داخل ○ ب) پستی و دونی ○ ج) اعراض و رویگردانی ○ د) کنار و حاشیه ●
۱۲۸. واژه «سعیر» در عبارت «وَوَسَّيْلُونَ سَعِيرًا» به جای کدام واژه بکار رفته است؟ (نساء / ۱۰)
الف) زبانه آتش ○ ب) سختی و عذاب ○ ج) جهنم ● د) آتش مطلق ○

جزء ۵

۱۲۹. واژه «عنت» بر وزن «بشر» در اصل به چه معناست؟
الف) گناه ○ ب) مشقت ● ج) گمراهی ○ د) عذاب ○
۱۳۰. واژه «نفر» بر وزن «فلس» در عبارت «فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوَّانِفِرُوا جَمِيعًا» به چه معناست؟ (نساء / ۷۱)
الف) متفرق شدن ○ ب) خارج شدن ● ج) دور شدن ○ د) داخل شدن ○

جزء ۶

۱۳۱. واژه «نکف» در اصل به چه معناست؟
الف) امتناع کردن ● ب) پنهان کردن ○ ج) ترسیدن ○ د) ریا کردن ○
۱۳۲. واژه «ذکو» در اصل به چه معناست؟ (مائده / ۲۹)
الف) حلال کردن ○ ب) پاک کردن ○ ج) ذبح حیوانات ● د) شکار حیوانات ○

جزء ۷

۱۳۳. واژه «کرب» در اصل به چه معناست؟
 الف) سختی شدید ○ ب) اندوه شدید ● ج) عذاب شدید ○ د) فقر شدید ○
۱۳۴. واژه «زعم» در اصل به چه معناست؟ انعام/۲۲
 الف) اندیشه باطل ○ ب) قول باطل ● ج) نظر باطل ○ د) اعتقاد باطل ○

جزء ۸

۱۳۵. «اقتراف» در عبارت «وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ» به چه معناست؟ (انعام/ ۱۱۳)
 الف) اکتساب ● ب) استعمال ○ ج) استغناء ○ د) استکبار ○
۱۳۶. واژه «هبط» در اصل به چه معناست؟
 الف) نابود شدن ○ ب) تحقیر شدن ○ ج) پایین آمدن ● د) از دست دادن ○

جزء ۹

۱۳۷. واژه «یعنون» در اصل به چه معناست؟ (اعراف/ ۹۲)
 الف) هلاکت ○ ب) هجرت ○ ج) کفایت ● د) سکونت ○
۱۳۸. واژه «شرع» در اصل به چه معناست؟
 الف) قانون آشکارا ○ ب) دستور آشکارا ○ ج) سخن آشکارا ○ د) راه آشکارا ●

جزء ۱۰

۱۳۹. «نکص» در عبارت «نَكَصَ عَلَىٰ عَقَبَيْهِ» به چه معناست؟ (انفال/ ۴۸)
 الف) رجوع ● ب) امتناع ○ ج) شکستن ○ د) پذیرفتن ○
۱۴۰. «عرض» بر وزن «فلس» در اصل به چه معناست؟
 الف) عنوان کردن و اعلام داشتن ○ ب) ظهور و اظهار ● ج) وسعت و گستردگی ○ د) کثرت و فراوانی ○

جزء ۱۱

۱۴۱. «فوز» در اصل به چه معناست؟ (توبه/ ۱۱۱)
 الف) رستگاری ● ب) کامیابی ○ ج) ثواب ○ د) رهایی ○
۱۴۲. واژه «لبث» در اصل به چه معناست؟
 الف) رسیدن ○ ب) بدست آوردن ○ ج) توقف ● د) عبور ○

جزء ۱۲

۱۴۳. واژه «ترع» در اصل به چه معناست؟
 الف) بخل ورزیدن ○ ب) حسد ورزیدن ○ ج) کندن ● د) کشیدن ○
۱۴۴. واژه «عثو» در اصل به چه معناست؟ (هود/ ۸۵)
 الف) افراط ○ ب) افساد ● ج) اصرار ○ د) اکتار ○

جزء ۱۳

۱۴۵. واژه «برح» در اصل به چه معناست؟
 (الف) رفتن ○ (ب) آمدن ○ (ج) کنار شدن ● (د) نزدیک شدن ○
۱۴۶. واژه «قدر» در عبارت «اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ» به چه معناست؟ (رعد / ۲۶)
 (الف) توانا شدن ○ (ب) ناتوان شدن ○ (ج) تنگ گرفتن ● (د) آسان گرفتن ○

جزء ۱۴

۱۴۷. واژه «حمأ» به چه معناست؟
 (الف) گل خشکیده ○ (ب) لجن سیاه بدبو ● (ج) خاک تیره بدبو ○ (د) گل خاک رس ○
۱۴۸. واژه «طری» در اصل به چه معناست؟
 (الف) خوب ○ (ب) بسیار شایسته ○ (ج) تازه ● (د) بسیار مطلوب ○

جزء ۱۵

۱۴۹. واژه «اعتاد» در اصل به چه معناست؟
 (الف) آماده شدن ○ (ب) آماده کردن ● (ج) بوجود آوردن ○ (د) بوجود آمدن ○
۱۵۰. واژه «قتور» در عبارت «وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا» به چه معناست؟ (اسراء / ۱۰۰)
 (الف) بسیار ترسو ○ (ب) بسیار مغرور ○ (ج) بسیار ناسپاس ○ (د) بسیار بخیل ●

جزء ۱۶

۱۵۱. واژه «ردم» در اصل به چه معناست؟
 (الف) گرفتن شکاف با سنگ ● (ب) بستن راه آب با سنگ و چوب ○ (ج) گرفتن شکاف با فلز مذاب ○ (د) بستن راه آب با فلزات مذاب ○
۱۵۲. واژه «أز» در اصل به چه معناست؟
 (الف) گمراهی شدید ○ (ب) تحریک شدید ● (ج) تحقیر شدید ○ (د) تهدید شدید ○

جزء ۱۷

۱۵۳. واژه «هش» در اصل به چه معناست؟
 (الف) تکان برگ درختان برای ریختن ● (ب) زدن حیوان برای راندن آن ○ (ج) هدایت کردن ○ (د) تکان دادن ○
۱۵۴. واژه «صب» در اصل به چه معناست؟
 (الف) رها کردن ○ (ب) ریختن ● (ج) زیاد شدن ○ (د) احاطه کردن ○

جزء ۱۸

۱۵۵. «جأر» در عبارت «لَا تَجَارُوا الْيَوْمَ الْكُفْرَ مِنَّا لَا تُنصِرُونَ» به چه معناست؟ (مؤمنون / ۶۵)
 (الف) فریاد کردن ○ (ب) پناه خواستن ○ (ج) بهانه آوردن ○ (د) تضرع کردن ●
۱۵۶. واژه «قیعه» در اصل به چه معناست؟
 (الف) زمینی که حاصلخیز و پرثمر است. ○ (ب) زمینی همواری که رودی در آن جریان دارد. ○ (ج) زمینی که سنگلاخ و ناهموار است. ○ (د) زمینی همواری که کوه و جنگل نداشته باشد. ●

جزء ۱۹

۱۵۷. واژه «فره» بر وزن «فرس» به چه معناست؟
 (الف) خودپسندی ● (ب) عیاشی ○ (ج) سرخوشی ○ (د) خودفراموشی ○
۱۵۸. واژه «ایزاع» در عبارت «قَالَ رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ» به چه معناست؟ (نمل / ۱۹)
 (الف) منع ○ (ب) توفیق ○ (ج) الهام ● (د) سعادت ○

جزء ۲۰

۱۵۹. واژه «حزن» در اصل به چه معناست؟ (قصص / ۸)
 (الف) زمین ناهموار ○ (ب) زمین سخت ● (ج) میوه تلخ ○ (د) درد شدید ○
۱۶۰. واژه «عضد» در اصل به چه معناست؟
 (الف) یار و همراه صديق ○ (ب) توان بدنی ویژه ○ (ج) ما بین آرنج تا شانه ● (د) از آرنج تا سر انگشتان ○

جزء ۲۱

۱۶۱. «صدع» در عبارت «...يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ» به چه معناست؟ (روم / ۴۳)
 (الف) داوری و قضاوت شدن ○ (ب) دشمن و متخاصم شدن ○ (ج) ترسان شدن ○ (د) متفرق و پراکنده شدن ●
۱۶۲. واژه «زیغ» در عبارت «...وَأَذَّازَعَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَّغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ» به چه معناست؟ (احزاب / ۱۰)
 (الف) انحراف و اشتباه چشم ● (ب) تاری و نابینایی چشم ○ (ج) بیرون زدن چشم از حدقه ○ (د) خون‌آلود شدن چشم ○

جزء ۲۲

۱۶۳. واژه «سرح» در اصل به چه معناست؟
 (الف) بی‌میل شدن ○ (ب) بی‌پناه شدن ○ (ج) رها کردن ● (د) تنبیه کردن ○
۱۶۴. واژه «قطمیر» به چه معناست؟
 (الف) هسته خرما ○ (ب) درخت خرما ○ (ج) پوست هسته خرما ● (د) پوست درخت خرما ○

جزء ۲۳

۱۶۵. واژه «جدث» در عبارت «وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْتَسِلُونَ» به چه معناست؟ (یس / ۵۱)
 (الف) خاک ○ (ب) قبر ● (ج) خانه ○ (د) راحتی ○
۱۶۶. واژه «بهرعون» در عبارت «فَهَمُّ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهَرِّعُونَ» به چه معناست؟ (صافات / ۷۰)
 (الف) انکار می‌کنند ○ (ب) تعصب می‌ورزند ○ (ج) عادت می‌کنند ○ (د) شتاب می‌کنند ●

جزء ۲۴

۱۶۷. واژه «صعق» در اصل به چه معناست؟ (زمر / ۶۸)
 (الف) شدت صدای مهیب ○ (ب) شدت صوت رعد ● (ج) سرعت مرگ انسان ○ (د) سرعت عکس‌العمل انسان ○
۱۶۸. واژه‌ی «دخر» در اصل به چه معنایی است؟
 (الف) ذلت ● (ب) رهایی ○ (ج) عذاب ○ (د) ورود ○

جزء ۲۵

۱۶۹. واژه «شفق» در اصل به چه معناست؟ (شوری / ۱۸)

- (الف) سرخی مغرب پس از غروب آفتاب ●
 (ب) سرخی شرق پس از طلوع آفتاب ○
 (ج) محبتی که از دل برون آید و به زبان جاری می‌شود ○
 (د) محبتی که فقط به زبان آورده می‌شود و از دل نیست ○

۱۷۰. «قرن» در اصل به چه معناست؟ (زخرف / ۵۳)

- (الف) جمع کردن ● (ب) همراهی کردن ○
 (ج) یاری کردن ○ (د) دفاع کردن ○

جزء ۲۶

۱۷۱. واژه «احقاف» در اصل به چه معناست؟

- (الف) کوه سنگی ○ (ب) تپه خاکی ○
 (ج) تپه مستطیل ریگی ● (د) کوه بلند و پریچ و خم ○

۱۷۲. واژه «حید» در اصل به چه معناست؟

- (الف) ترسیدن و خوف داشتن ○ (ب) کنار شدن و عدول ●
 (ج) نزدیک شدن و امید داشتن ○ (د) فراموش کردن و بی‌زاری ○

جزء ۲۷

۱۷۳. واژه «خطب» در اصل به چه معناست؟ (ذاریات / ۳۱)

- (الف) روبرو سخن گفتن ● (ب) هدف و منظور داشتن ○
 (ج) قدرت و توان داشتن ○ (د) زیبا سخن گفتن ○

۱۷۴. واژه «منقرع» در عبارت «تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَحْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَرِعٍ» به چه معناست؟ (قمر / ۲۰)

- (الف) از بیخ کنده شده ● (ب) بسیار بلند و رفیع ○
 (ج) پرتومر و پرمیوه ○ (د) بسیار سرسبز و نیکو ○

جزء ۲۸

۱۷۵. واژه «شح» در عبارت «وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» به چه معناست؟ (حشر / ۹)

- (الف) بخل و حرص ● (ب) ترس و اندوه ○
 (ج) خشونت و نامهربانی ○ (د) طمع و آز ○

۱۷۶. واژه «صفح» در اصل به چه معناست؟ (تغابن / ۱۴)

- (الف) بخشش همراه با نادیده گرفتن ○ (ب) به معنی عفو است اما بلیغ‌تر ○
 (ج) جانب و روی چیزی ● (د) خوبی و نیکویی عمل ○

جزء ۲۹

۱۷۷. «معین» در عبارت «قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ» به چه معناست؟ (ملک / ۳۰)

- (الف) آب جاری از سرچشمه‌های بزرگ ○ (ب) آب جاری آشکار یا آب سهل الجریان ●
 (ج) رود پرآب جاری از کوهستان ○ (د) برکه آب شیرین و زلال ○

۱۷۸. در عبارت «فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً» واژه «رابیه» به چه معناست؟ (حاقه / ۱۰)

- (الف) شدید ● (ب) عجیب ○
 (ج) سریع ○ (د) همه موارد ○

جزء ۳۰

۱۷۹. واژه «دهق» در اصل به چه معناست؟

- (الف) گرداندن ○ (ب) زینت دادن ○
 (ج) پر کردن ● (د) بخشیدن ○

۱۸۰. در عبارت «وَحَدَائِقُ غُلْبًا» واژه «غلب» به چه معناست؟ (عبس / ۳۰)

- (الف) باغ معلق ○ (ب) باغ انبوه ●
 (ج) چراگاه سرسبز ○ (د) مزارع انبوه ○